

[Jimmy Stahr]

ideologisk – altså: hvad ligger der i det dér med de talenter? Vi skal have slået fast, at vi ikke ønsker en talentsøgning i folkeskolen. Jeg ved ikke, om det er rigtigt, men kulturministeren skulle efter de olympiske lege have udtalt, at vi må opsnappe dem i skolerne, når de er 14–15 år. Hvis det er rigtigt, kan man måske henregne det til almindelig olympisk feber – den kan vi jo alle sammen blive ramt af. Under alle omstændigheder er det noget, som vi ikke kan være med til.

Det næste spørgsmål drejer sig om forholdet til klubberne. I øjeblikket er der jo flere storklubber på samme sted. Hvordan skal vi have det indrettet?

Endelig er der spørgsmålet om valgordningen. Hvordan skal trænerne, hvordan skal de aktive vælge? Det må vi nok også gå nærmere ind på.

Med hensyn til økonomien er det i lovforslaget foreslået, at Dansk Idræts-Forbunds andel i udgifterne, de 5 pct., kan nedbringes, hvis produktionsselskabet giver større overskud. Det kan jo – som flere af os hørte i lørdags – forrykke forholdet mellem de forskellige idrætsorganisationer. Vi skal jo ikke have skabt ufred gennem det, vi laver her i øjeblikket. Derfor må vi måske se nærmere på fordelingen. Det kunne jo være, at det faktisk var statens udgifter, der skulle falde i takt med produktionsselskabets overskud, eller at overskuddet skulle gå til forskning og idrætsmedicin, som jo kommer også breddeidrætten til gode.

Der var også nogle spørgsmål i forbindelse med uddannelsen, som jeg ville nævne, men da jeg nu har fået det røde kort, må jeg gå ned fra talerstolen. Jeg kan vende tilbage til det i anden omgang.

Barfoed (KF):

Det er med stor tilfredshed, vi i det konservative folkeparti har konstateret, at der nu er opnået bred tilslutning til oprettelse af en institution til eliteidrættens fremme. Der er vist ingen, der vil påstå, at vi ikke skal have en elite i dansk idræt, der kan gøre sig gældende internationalt, og der er vist heller ingen, der vil påstå, at vi kan bevare en sådan elite i fremtiden uden også i mere konstant form at gøre en indsats for det.

Nu er det jo ikke sådan, at vi ved at støtte eliten svigter bredden i idrætslivet, tvært-

imod. Den konservative ordfører under folketingets redegørelsesdebat om denne sag i foråret, hr. Flemming Jensen, sagde ved den lejlighed bl.a., at eliteidrætten er en uundværlig del af det billede, som dansk idræt er som helhed. Jeg vil gerne gå videre og sige, at når vi taler om elite og bredde i idrætslivet, så er det ene en forudsætning for det andet. En støtte til eliten vil også styrke bredden, ligesom den støtte, der gives til bredden i idrætslivet over fritidsloven og over de mange lokale støtteordninger i kommunerne, også gavner og højner eliten.

Det er et overordentlig grundigt forberedt lovforslag, vi nu behandler. Fra konservativ side lægger vi megen vægt på, at forslaget er udarbejdet i samarbejde med idrættens egne organisationer og fremsættes med deres fulde støtte.

Der er imidlertid stadig mange interessante og vanskelige problemer, der må løses i forbindelse med opbygningen af den nye institution til eliteidrættens fremme. Det gælder f.eks. den balance, der må findes i forbindelse med den individuelle støtte til idrætsudøverne både økonomisk, uddannelsesmæssigt og socialt. Der skal kompenseres for en række af de ofre, som eliteidrætsfolkene må bringe i forbindelse med deres idrætskarriere, men de skal på den anden side ikke favoriseres urimeligt i forhold til andre unge, der vælger at bruge deres fritid til andre fornuftige ting, f.eks. til ungdomspolitisk arbejde.

Et andet problem vil blive at nå frem til nogle for begge parter rimelige aftaler om samarbejde med kommunerne, bl.a. om brugen af eksisterende haller til idrætscentre for eliteidrætten. Hvis det ikke allerede er sket, bør repræsentanter for kommunerne nok snarest muligt inddrages i drøftelser herom.

Det er imidlertid alt sammen noget, der kan bringes på plads inden for rammerne af det lovforslag, der er fremsat af ministeren, og vi kan i det konservative folkeparti støtte forslaget i dets helhed. Det kan vi især af tre grunde. Eliteidrætten giver os nogle pragtfulde kulturelle og underholdningsmæssige oplevelser, som de færreste danskere vil undvære. For det andet er idrætsudøverne nu engang vældig gode gesandter for vort land. Hvis de ikke kendte os nede i Frankrig i forvejen, så gør de det i hvert fald nu. Sidst, men ikke mindst: støtten til eliteidrætten vil